

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, sudija Edije Sezairi, u pravnoj stvari tužioca B.D, iz sela ..., opština Prizren, koga zastupa punomoćnik advokat A.M, iz Prizrena, protiv tuženog A.S, iz sela Rečane, opština Prizren, koga zastupa punomoćnik advokat B.N, iz Prizrena, radi naknade štete, vrednost spora 2.590,00 eura, nakon zaključenja glavne javne rasprave dana 14.11.2017.godine, u prisustvu punomoćnika obeju stranaka, doneo je

P R E S U D U

I. DELIMIČNO SE USVAJA tužbeni zahtev tužioca B.D iz sela ..., opština Prizren, pa se obavezuje tuženi A.S, iz sela ..., opština Prizren, da tužiocu na ime naknade materijalne i nematerijalne štete isplati iznos kako sledi:

a. na ime naknade nematerijalne štete:

za pretrpljeni strah plati iznos od 300,00 euro,

b. na ime naknade materijalne štete

za oštećeno staklo na automobilu plati iznos od 110,00 euro,

tako da ukupan iznos naknade štete po ovim osnovama iznosi 410,00 eura, sa zakonskom kamatom na oročena sredstva do godinu dana bez posebne namene koja se ima obračunati od dana donošenja presude 14.11.2017.godine, pa sve do konačne isplate, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

II. Tuženi je dužan da tužiocu plati iznos od 550,00 eura na ime troškova postupka u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi naveo da je dana 05.07.2014.godine u selu Rečane, opština Prizren tuženi zajedno sa svojim prijateljima napao tužioca i prouzrokovao materijalnu štetu na automobilu, pri čemu je vođen i krivični postupak pod brojem K.br...., završen pravosnažnom presudom dana 28.07.2015.godine pod brojem PM. Usled ovog incidenta tužilac je pretrpeo strah visokog i niskog intenziteta koji je još uvek prisutan. Stoga predlaže da sud donese presudu kojom će obavezati tuženog koji je odgovoran za nadoknadu štete, na isplatu navedenog iznosa po svim osnovama kako je predviđeno tužbenim zahtevom.

Na glavnoj raspravi punomoćnik tužioca je izjavio da ostaje u svemu kao u tužbi i preciziranom tužbenom zahtevu od 15.11.2017.godine. Izvedenim dokazima u ovoj parničnoj stvari utvrđena je bez sumnje odgovornost tuženog za naknadu štete materijalne i nematerijalne u vezi povrede tužioca. U ovom slučaju tuženi je osuđen pravosnažnom presudom za oštećenje tuđe imovine iz člana K. zakona Kosova vezano sa čl. ... istog zakona, u saučesništvu te kao takav on odgovara kao solidarni dužnik prema građanskim zakonskim normama te da su svi oni zajedno solidarni dužnici za naknadu te iste štete. Nesporna je činjenica da je tuženi A.S slomio zadnje vetrobransko staklo, za šta je i bio krivično osuđen, i da je prilikom lomljenja stakla iza glave određenoj osobi koja se nalazila uutar tog auta prouzrokovan strah i trauma. Te stoga shodno nalazu veštaka za pretrpljen strah visokog intenziteta u trajanju od 24 časa kao i za sekundarni strah niskog intenziteta u trajanju od 7 meseci, tražio je iznos od 500,00 eura, dok za polomljeno staklo od automobila tražio je materijalnu naknadu u novčanom iznosu od 110,00 eura. Takođe je tražio i troškove postupka i to za sastav tužbe 135,00 eura, za sudsku taksu 41,00 eura, za pet održanih ročišta iznos od po 135,00 eura x 5 je 675,00 eura, za nalaz sudskog veštaka iznos od 100,00 eura, u ukupnom iznosu od 951,00 eura.

Punomoćnik tuženog je na glavnoj raspravi uglavnom naveo da ostaje u svemu kao u pismenom odgovoru na tužbu i rečima sa ranijih rasprava. U završnoj reči je istakao da je tuženi na prvoj raspravi prihvatio da će nadoknaditi pričinjenu materijalnu štetu tačnije lomljenje zadnjeg stakla automobila tužioca. Tuženi je ponudio i iznos ranije za naknadu štete tužiocu. Ovo je tuženi ponudio i mnogo ranije pre iniciranja postupka za naknadu štete. U vezi sa naknadom nematerijalne štete - straha je naveo da ovo nije moguće zato što se događaj desio sa učešćem jednog velikog broja lica i da u ovom pravcu tužba je nedozvoljena što se tiče pasivne legitimacije. Pretenzije punomoćnika tužioca što se tiče solidarne odgovornosti je neprihvatljivo zato što jedna takva odgovornost ne postoji. Odgovornost je individualna i ista ne može se solidarizovati. Mislim da je došlo do pogrešnog tumačenja termina solidarne odgovornosti. Sud nakon što utvrdi individualnu odgovornost svakog posebno od učesnika u izazivanju štete može da obaveže na solidarnu naknadu iste. Dakle u ovim okolnostima ima mogućnosti podnošenja izvršenja štete prema jednom od uzrokovaca. Ovo su okolnosti sasvim drugačije i ne odnose se na pretenzije tužioca. Iz svega navedenog smatramo da sud, što se tiče zahteva za naknadu nematerijalne štete straha istu treba da odbije kao neosnovan. Imajući u vidu činjenicu da do tekućih okolnosti spora tuženi nije doprineo i na pripremnom ročištu je prihvatio naknadu materijalne štete - stakla. Podnosim zahtev za naknadu proceduralnih troškova i to za odgovor na tužbu 78,00 eura, za svaku održanu raspravu 101,40 euro (5 x 101,40 eura = 507,00 eura) ukupno 585,00 eura.

U dokaznom postupku sud je izveo dokaze čitanjem presude Osnovnog suda u Prizrenu - Departament za maloletnike pod broj K.16/2015 odgodine, čitanjem fakture broj ... od 27.07.2014.godine DPZ - Autolimar „...“ u Prizrenu, čita se nalaz veštaka eksperta doktora psihijatra Dr. N.M-F, iz Prizrena od 17.08.2017.godine.

Ceneći ove dokaze u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku, sud je zaključio da je tužbeni zahtev **osnovan**.

Zahtevu tužioca za pretrpljeni strah koji je prema nalazu veštaka doživeo i to primarni strah u trajanju od nekoliko sekunde i sekundarni strah koji je još prisutan od dana povređivanja a koji sud prihvata kao objektivan i stručan, te je stoga dosudio iznos kao u dispozitivu presude. U utvrđivanju visine naknade štete za pretrpljeni strah, posebno se uzima u obzir postojanje trajnih posledica na psihičku ravnotežu oštećenog u vidu psihijatrijskog oboljenja nastalog kao posledica pretrpljenog straha. U tom smislu strah je po oceni suda ostavljao posledice u smislu straha i briga za nanetu povredu, tok lečenja, strah od kretanja, zdravstvena ograničenja. Uvažavajući ovaj nalaz sud je po ovom vidu nematerijalne štete odredio naknadu kao u dispozitivu presude, imajući u vidu intenzitet i dužinu trajanja straha, pa smatra da je ovako utvrđena visina naknade po ovom osnovu pravična i da prednje okolnosti opravdavaju dosuđivanje ovakvog iznosa.

U svom nalazu veštak psihijatar Dr. N.M-F od 17.08.2017.godine je izneo da se na osnovu dokumentacije predmeta kao i direktnog pregleda kod oštećenog može konstatovati da je oštećeni tuženi u incidentu koji se desio 05.07.2014.godine pretrpeo je sekundarni strah niskog intenziteta koji je trajao 24 časa, i koji je mogao biti fatalan po njega zbog tog incidenta, a bio je manifestovan strahom, nesanicom, negativnim razmišljanjem, kao i iscrpljenošću i zabrinutošću. Dok sekundarni strah visokog intenziteta se nastavio oko 7 meseci i manifestovao se nesigrnošću, traumatskim podsećanjem na događaj, nervozom, loše raspoloženje, i negativne misli. Ovi simptomi posebno su bili manifestovani svaki put kad je trebao da prođe kroz to mesto gde se desio incident.

Rukovodeći se ZOO čl. 183. st. 1. da za pretrpljene fizičke bolove, za pretrpljene duševne bolove, zbog umanjenja životne aktivnosti, naruženosti, povrede ugleda, časti, slobode i prava ličnosti, smrti bliskog lica kao i za strah, sud će ako nađe da okolnosti slučaja a naročito ako jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdava, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade materijalne štete kao i njenom odsustvu i čl. 183. st 2. ZOO da prilikom odlučivanja o zahtevu za naknadu nematerijalne štete kao i o visini njene naknade, sud će voditi računa o značaju povređenog dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom.

Iz date fakture br. ... sa datumom 27.07.2014.godine izdate od strane procenitelja DPZ - ... Autolimara „...“ u Prizrenu, za oštećeno staklo na vozilu tužioca, sud je utvrdio da ukupna naknada štete računajući rad i materijal na ovom vozilu iznosi 110,00 eura.

Shodno čl. 136. st.1. ZOO opšte je pravilo da lice koje nanosi štetu drugom dužno je da tu štetu nadoknadi, osim ukoliko se utvrdi da je šteta prouzrokovana bez njegove krivice.

Prema čl. 169. st. 1. ZOO odgovorno lice dužno je da uspostavi stanje koje je bilo pre nego što je šteta nastala, kao i st. 3. da ukoliko uspostavljanje ranijeg stanja nije moguće, ili

kad sud smatra da nije nužno da to učini odgovorno lice, sud će odrediti da ono isplati oštećenom odgovarajuću svotu novca na ime naknade štete. U konkretnom slučaju prema nalazu procenitelja štete uspostava ranijeg stanja na vozilu tuženika je ekonomski opravdana, i da se vozilo se odgovarajućom sanacijom može ponovo osposobiti za vožnju. Isti zakon u čl. 173. st. 2. propisuje da se visina naknade štete određuje prema cenama u vreme donošenja sudske odluke, izuzev slučaja kad zakon predviđa drugačije.

Sa gore iznetog sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Troškovi postupka su određeni prema čl. 452. st. 1. ZPP, po kome stranka koja gubi parnicu dužna je da naknadi troškove postupka protivnoj strani, gde su u konkretnom slučaju obračunati troškovi s obzirom procentualnom uspehu tužioca u sporu, u ukupnom iznosu od 550,00 eura.

OSNOVNI SUD U PRIZRENU
P.br. 671/17 dana 14.11.2017.godine

S u d i j a
Edije Sezairi

POUKA O PRAVNOM LEKU: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja otpravka presude, preko ovog suda Apelacionom sudu u Prištini.